

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕೊಡಗುಗಳ ಹಸಿರುಕೊಂಡಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತ, ಚಾರಣಿಗರ ಪಾಲಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಚುಂಬಕ. ಕಡಿದಾದ ಏರು ದಾರಿಯ ಪಯಣವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ ಈ ಚಾರಣಿ ಕಥನ – ಪರ್ವತದ ಚೆಲುವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಲಾಸವನ್ನೂ ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದೆ.

ಕ್ರೋನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಬಹು ಎತ್ತರವಾದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತರುಣನೊಬ್ಬ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ! ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡ್ತೀರಾ? ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನಾನು ತಂದ ನೀರಲ್ಲ ಖಾಲಿಯಾಯ್ತು' ಎಂದ. ಆ ದಿನ ನಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು.

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು, ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸೋತ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿದು, 'ಸಾಕು ತಗೊಳ್ಳಿ, ಈ ದಾರಿ ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ! ಕಾಲು ಸೋಲುವವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ನೀವು ನಡೆಯುವ ದಾರಿ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಇದೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ನೀರು ಕೊಟ್ಟ ನಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿದ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾತು ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಬೆಳಕಿನ ಸೊಲ್ಲಿನಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ನಾವು ಆತನ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದೆವು. ಆತ ಹಣ್ಣನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. 'ನಿಮಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರ್ಲಿ, ಋದಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು